

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Be-reshit

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1836 oder 1837]

חי 77 77

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8807

חרגום אשכנזי

וואורדע אברהם אונד זיין זאָהן
ישמעאל בעשניטטען, (כו) אונד
אללע זיינע לייטע, וואָס אייניג
געבארען וואָר, וויא אױך
וואָס ערקויפט וואָר פֿאַן אייניג
נעם פֿרעמדלינגע, וואָרד מיט
איהם צוגלייך בעשניטטען.
יח (א) דער עוויגע ערשיען
איהם פֿערנער אין
דעם האַינע דעם ממרא; ער

ר ש י

לך לך יז יח

הִזְהֵנְמוּ לְאַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנָיו:
(כו) וְכָל-אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יֵלִיד בֵּית
וּמִקְנֵת-כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן-נֶכֶד נִמְלוּ
אָהוּ: פ

יח (א) וירא אליו יהוה באֵלָיו

ממרא

חרגום אונקלוס

(כו) בְּכָרְךָ יוֹמָא הֲדִין אִיתְּגַוְר אַבְרָהָם
וְיִשְׁמָעֵאל בְּרִיהּ: (כו) וְכָל אֲנָשֵׁי בֵיתֵיהּ
יֵלִידֵי בֵיתָא וּזְבִינֵי כֶסְפָא מִן בְּנֵי עַמְמָא
אַתְּגַוְרוּ עִמֵּיהּ:
יח (א) וְאַתְּגַלִּי לֵיהּ יֵי בְּמִשְׁרֵי מְמָרָא וְהוּא

הוּא. שְׂמַלְאוּ לְאַבְרָהָם לִטְ שָׁנָה וְלִישְׁמָעֵאל
יֵיג שָׁנִים נִמְלוּ אַבְרָהָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנָיו:
יח (א) וירא אליו. לנקר את האלה.
אמר ר' חמא בר חנינא יוס שלישי
למילתו היה ונא הקנ"ה ושאל בשלמו:
באלוני ממרא. הוא שנתן לו ענה על
המילה

ב א ו ר

בנה, ועל הדרך הזה נקרא אברהם נמול מצד אשר עלתו שומול: (כו) נמול, עבר משרש
נמל מבנין נפעל בחולם וכן נמולו, ובאו במשקל נפעול כמו ונשלות ספרים (אסתר ג' יג):
אברהם, בתחלה מל את כל ילדי ביתו, אס הוא בעלמו או ע"י מוהלי' אחריו והוא עומד
עליהם, ואחר כך מל את עלמו, שאלו הקדים מילתו הי' חולה או מסיכן זה, ולא הי'
יכול להשדל במילתם: וישמעאל בנו, אף ישמעאל נמול תחלה כמו שנאמר ויקח אברהם
את ישמעאל בנו, ואין כוונת הכתוב על סדר הקודם והמתאחר כי אס לכפילת ענין בעלם
היום הזה, להניד ישמעאל בנו וכל ילדי ביתו ומקנת כספו כלם נמולו אחר הטעם בריונס
שלא הכריחם על כך, רק מהרו כלם ביום ההוא בעלמו לעשות ולמלאית רצון השם, ולדעת
רש"י ז"ל הכוונה בעלם היום הזה שמלאו לאברהם ל"ט שנה ולישמעאל י"ג שנים מיום אל
יוס, וזהו לדעת האומר בניסן נברא העולם ובניסן נולדו האבות, כי נחדש ניסן נמולו, שהרי
למועד הזה נשנה האחרת נתבאר שילד יצחק ויצחק נולד בפסח (הרמב"ן והרא"ה):
יח (א) וירא אליו ה', לדעת הרמב"ן ז"ל פסוק וירא אליו ה' מחובר לפרשה שלכניו, כי
בעבור שנימול וקיים מצות ה', נראה אליו למעלה ולנכד לו, וכענין שנאמר במשכן
וילאו ויברכו את העם וירא כבוד ה' אל כל העם (ויקרא ט' כ"ג), כי מפני השתדלותם
במנ"י האשכן זכו לראיית השכינה, להודיע כי רצה האלהי' את מעשיהם, ואל תחוש להפסק
הפרשה (ר"ל פה בי מן וירא מחזל' פרשה אחרת), כי הענין מחובר ולכן אמר וירא אליו ולא
אמר וירא ה' אל אברהם, אבל בפרשה זאת רצה לסדר הכבוד הנעשה לו בעת שעשה המילה
ואמר כי נגלית עליו השכינה ושלח אליו מלאכיו לבשר את אשתו וגם להגיל לוט אחיו בעבורו,
וזו כוונתם שאמרו לבקר את האלה שאלו הי' לדבור שלא לכבוד לו, כל זה מהרמב"ן, אבל
המתרגם לל"א הלך ע"פ המדה שזכר ר' אליעזר בנו של ר' יוסי הגלילי בתוך ל"ב מדות
שהתורה נדרשת בהן, והיא כל כלל שאמריו מעשה הוא פרטו של ראשון, הניחה רש"י ז"ל
למעלה

ה מ ע ר

שאליו כמו היקרך דברי (במדבר י"א כ"ג) שצורו היקר לך, ועוד רבים כשהו, ובפרט כאן
שנשמע הלמ"ד בעבור כמות שלא להסמיק שתי למ"ד.